

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Официални Документи](#) > [Czechia](#)

Официални документи

Чехия



Чехия

Член 24, параграф 1, буква а) - езици, на които държавата членка приема официалните документи, които трябва да бъдат представяни на нейните органи в съответствие с член 6, параграф 1, буква а)

Чешки език, словашки език.

Член 24, параграф 1, буква б) - примерен списък на официалните документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент

- удостоверение за раждане;
- удостоверение за брак;
- удостоверение за смърт;
- удостоверение за регистрирано партньорство;
- удостоверение за брачна дееспособност;
- удостоверение за дееспособност за сключване на регистрирано партньорство;
- пълно извлечение от семейния регистър;
- потвърждаване на данните, вписани в семейния регистър;
- потвърждаване на данните, вписани в сборника от документни или в дубликата на семейния регистър, воден до 31 декември 1958 г.;
- решение за разрешаване на промяна на собственото или фамилното име;
- потвърждаване на брака;
- извлечение от регистъра за съдимост за физически лица;
- нотариално удостоверение, че дадено лице е живо;
- предоставяне на данни от регистъра на населението на физическо лице;
- удостоверение, съдържащо декларация от родителите за потвърждаване на бащинството на дете (родено или неродено);
- потвърждаване на брака (издадено от чешко посолство или консулство);
- съдебно решение, касаещо обстоятелствата, посочени в член 2, параграф 1 от Регламента, например:

съдебно решение за определяне на датата на раждане на ненавършило пълнолетие лице;

съдебно решение за обявяване на смъртта на лице;

съдебно решение за определяне на действителната дата на смъртта на лице;

съдебно решение за даване на разрешение на ненавършило пълнолетие лице да сключи брак;

съдебно решение за признаване на дееспособността на ненавършило пълнолетие лице;

съдебно решение за развод;

съдебно решение за обявяване на бащинство;

съдебно решение за обявяване на майчинство;

съдебно решение за осиновяване на ненавършило пълнолетие лице или съдебно решение за осиновяване на пълнолетно лице.

Член 24, параграф 1, буква в) - списък на официалните документи, към които могат да се приложат многоезични стандартни удостоверения като подходящо улеснение на превода

- удостоверение за раждане (раждане);
- удостоверение за смърт (смърт);
- удостоверение за брак (брак);
- удостоверение за брачна дееспособност (брачна дееспособност);
- удостоверение за регистрирано партньорство (регистрирано партньорство);
- удостоверение за дееспособност за сключване на регистрирано партньорство (дееспособност за сключване на регистрирано партньорство);
- извлечение от регистъра за съдимост за физически лица (неосъждане в държавата членка, чийто гражданин е съответното лице);
- предоставяне на данни от регистъра на населението на физическо лице (местоживееене и/или местопребиваване).

Член 24, параграф 1, буква г) - списък на лицата, които са квалифицирани съгласно националното право да извършват заверени преводи, ако такива списъци съществуват

- Съдебни писмени преводачи по Закон № 354/2019 за съдебните устни и писмени преводачи — списък на съдебните писмени преводачи, достъпен на уебсайта на Министерството на правосъдието: <https://seznat.justice.cz/>

Съгласно чешкото законодателство няма ограничение за официалните документи, които заклетите писмени преводачи са упълномощени да превеждат.

- Чешките посолства и консулства проверяват достоверността на преводите на официални документи съгласно член 18, параграф 3, буква е) от Закон № 150/2017 относно задграничната служба.

На практика, и по-специално при превод на чешки език на документи за граждански регистър, издадени от друга държава, заявителят предоставя свой собствен превод на официалния документ, чиято достоверност се проверява от посолството/консулството, или самото посолство/консулство извършва превода и впоследствие го заверява.

След като посолството/консулството оцени достоверността на превода на официален документ, представен от заявителя или направен от посолството/консулството, то поставя печат, удостоверяващ достоверността. Проверка на достоверността на превода се извършва само ако направеният от заявителя превод е правилен и е придружен от оригинала или официално заверено копие на документа, с който се сверява преводът.

Посолството/консулството може да откаже да провери достоверността на превода на официален документ, ако служителят на консулството няма достатъчно познания по езика, на който е изготвен документът, или ако органите на държавата, в която посолството/консулството има юрисдикция, не признават преводи, извършени или заверени в посолство/консулство.

Чешките посолства/консулства не са писмени преводачи.

Член 24, параграф 1, буква д) - примерен списък на видовете органи, оправомощени по националното право да правят заверени копия

Удостоверяването на съответствието на дубликат или копие с оригинала (потвърждаване на автентичността) се извършва от:

- регионалните органи;
- общинските органи на общините с разширени правомощия;

- общинските органи, районните органи или органите на микрорайони в териториално районираните градове, както и районните органи на столицата Прага, чийто списък е определен в подзаконов акт (списъкът на общинските органи, които извършват потвърждаване на автентичността и легализация, е определен в приложение № 1 към Указ № 36/2006 относно удостоверяването на съответствието на дубликат или копие с оригинала и относно удостоверяването на автентичността на подписа, с измененията);
- органите на военни райони;
- притежателя на лиценз за пощенски услуги (Чешките пощи);
- Търговската камара на Чешката република;
- нотариусите;
- дипломатическите представителства (консулските служби) на Чешката република в чужбина.

Член 24, параграф 1, буква е) - информацията относно средствата, чрез които заверените преводи и заверените копия могат да бъдат идентифицирани

Заверени преводи

1. Заверен документ, отразяващ акта за превод

На първата страница на писмения превод съдебните писмени преводачи посочват езика, от който е преведен документът, а на последната страница поставят потвърждение за квалификацията си като преводачи и полагат своя печат на преводач, който съдържа пълното им име и фамилия. Оригиналът на преведения документ или неговото заверено копие трябва да бъдат здраво закрепени към последната страница на писмения превод.

Потвърждението на квалификацията като писмен преводач трябва да съдържа следното:

- името на съдебния писмен преводач;
- наименованието на възложителя, ако последният е държавен орган;
- референтния номер на възложителя, ако този орган е държавен орган и е съобщил номера на писмения преводач;
- дали писменият преводач е ангажирал консултант във връзка с конкретни подвъпроси; както и
- номера на позицията, под който преводът е вписан в регистъра на актовете за превод.

В случай на частичен превод в потвърждението следва да се посочи и коя точно част е преведена.

Когато съдебен писмен преводач е ангажирал консултант във връзка с конкретни подвъпроси, потвърждението следва да включва и името на консултанта, причината, поради която съдебният писмен преводач го е ангажирал, както и посочване кои конкретни подвъпроси е разгледал консултантът.

Ако потвърждението на квалификацията на преводача съдържа информация, която също е вписана в регистъра на актовете за превод, съдебният писмен преводач посочва тази информация в необходимия формат за вписване в регистъра на актовете за превод (вж. член 39 от или приложение 3 към Указ на Министерство на правосъдието № 506/2020 относно дейностите по устен и писмен превод).

Към горепосочената задължителна информация може да се добавят адресът и друга информация за контакт със съдебния писмен преводач, като телефонен номер, адрес на електронна поща, идентификационен номер в електронната база данни и регистрационен номер в Камарата на съдебните устни и писмени преводачи на Чешката република. Броят на страниците и листовите на преведения текст също следва да бъде посочен.

Потвърждението за квалификацията на преводача винаги се изготвя поне на целевия език.

2. Удостоверяване на верността на превода на официален документ от чешко дипломатическо представителство

На практика, и по-специално при превод на чешки език на документи за граждански регистър, издадени от друга държава, заявителят предоставя свой собствен превод на официалния документ, чиято достоверност се проверява от посолството/консулството, или самото посолство извършва превода и впоследствие го заверява.

След като посолството/консулството оцени достоверността на превода на официален документ, представен от заявителя или направен от посолството, то поставя печат, удостоверяващ достоверността. Проверка на достоверността на превода се извършва само ако направеният от заявителя превод е правилен и е придружен от оригинала или официално заверено копие на документа, с който се сверява преводът.

Посолството/консулството може да откаже да провери достоверността на превода на официален документ, ако служителят на консулството няма достатъчно познания по езика, на който е изготвен документът, или ако органите на държавата, в която посолството/консулството има юрисдикция, не признават преводи, извършени или заверени в посолство/консулство.

Чешките посолства/консулства не са писмени преводачи.

Удостоверителният надпис съдържа следното:

- наименование на дипломатическото представителство;
- поредния номер, под който удостоверението е вписано в дневника на удостоверенията;
- езика на преведения документ;
- езика, на който е преведен документът;
- информация дали преводът е бил направен от дипломатическото представителство или е бил представен от заявителя;
- информация дали преводът е пълен или частичен;
- собствено(и) име(на), фамилно(и) име(на) и подпис на лицето, което удостоверява верността на превода;
- официален печат;
- място и дата на удостоверяване на верността на превода.

Заверени копия

Удостоверяването на съответствието на дубликат или копие с оригинала (потвърждаване на автентичността) се поставя под формата на удостоверителен надпис и официален печат върху оригиналния документ или на отделен лист, здраво закрепен към оригиналния документ.

Удостоверителният надпис съдържа следното:

- наименование на органа;
- поредния номер, под който потвърждаването на автентичността е вписано в дневника на удостоверенията;
- информация, че завереният документ е идентичен с документа, от който е създаден, и дали въпросният документ е оригинал, вече заверен документ с установена автентичност, документ, произтичащ от разрешено конвертиране на документ, дубликат или копие, създадено въз основа на досие, или копие на писмено решение или на диспозитива на решение, издадено в съответствие със специално законодателство;
- броя на страниците, от които се състои документът;
- информация дали документът, чиято автентичност се удостоверява, е пълен или частичен дубликат или е пълно или частично копие;
- информация дали документът, от който е създаден документът, чиято автентичност се удостоверява, съдържа видими характеристики за сигурност, които са част от важното от правна гледна точка съдържание на този документ (напр. холограма);
- датата, на която е направено потвърждаването на автентичността;
- собствено(и) име(на), фамилно(и) име(на) и подпис на лицето, което извършва потвърждаването на автентичността (т.е. длъжностно лице, кмет или заместник-кмет, служител на орган на военен район, служител на притежател на лиценз за пощенски услуги или на Търговската камара на Чешката република).

Член 24, параграф 1, буква ж) - информация относно специфичните характеристики на заверените копия

Потвърждаването на автентичността се поставя върху документа, чиято автентичност се удостоверява, под формата на удостоверителен надпис на всеки лист или листовите на документа, чиято автентичност

се удостоверява, се прошнуроват здраво и върху тях се поставя стикер. Стикерът се подпечатва с официалния печат от двете страни по такъв начин, че част от официалния печат да се отпечата върху документа, чиято автентичност се удостоверява.

Ако върху документа, чиято автентичност се удостоверява, няма достатъчно място за поставяне на удостоверителния надпис, той се поставя на отделен лист хартия, здраво закрепен за документа, чиято автентичност се удостоверява, а в областта на скрепяване се поставя стикер и печат (вж. по-горе).

Ако документът, чиято автентичност се удостоверява, се състои от един или няколко листа и всеки отделен лист е изписан само от едната страна, празните страни се зачертават от горния ляв ъгъл до долния десен ъгъл, а удостоверителният надпис се поставя върху страната, чиято автентичност се удостоверява.

Ако в текста на документа, чиято автентичност се удостоверява, или между удостоверителния надпис и текста на документа, чиято автентичност се удостоверява, има празно място, лицето, което прави заверката, следва да зачертае празното място от горния ляв ъгъл до долния десен ъгъл.

Образецът на удостоверителния надпис е даден в приложение № 2 към Указ № 36/2006 относно удостоверяването на съответствието на дубликат или копие с оригинален документ и относно удостоверяването на автентичността на подписа, с измененията.

Удостоверителният надпис се поставя върху документа, чиято автентичност се удостоверява, по следните начини:

- с печат и гореописаната информация, изписана на ръка;
- с разпечатка, създадена с помощта на ИТ технология и съдържаща горепосочените данни; разпечатката се прави върху самозалепващ се стикер, върху документа или на отделен лист хартия. Стикерът се залепва върху документа, чиято автентичност се удостоверява, и се подпечатва с официалния печат по такъв начин, че част от официалния печат да се отпечата върху стикера. Разпечатката на удостоверителния текст върху отделен лист хартия следва да бъде здраво закрепена към документа, чиято автентичност се удостоверява;
- с разпечатка, която е създадена с помощта на ИТ технология и съдържа горепосочените данни.

■ Последна актуализация: 06/01/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.